

[Mærk.]

enkeltheder, da der allerede gennem ministerens fremsættelse og forslagene bemærkninger udførligt er redegjort herfor; men jeg vil gerne sige, at forslagene vedtagelse vil være ensbetydende med, at adgangen til at erhverve disse stoffer ad legal vej vil blive betydeligt vanskeligere, end det hidtil har været tilfældet. Konsekvensen heraf vil utvivlsomt blive, at det illegale markeds behov vil blive søgt dækket på anden måde, dels gennem indsmugling af stofferne, dels ved tyverier fra læger og apotekere samt fra medicinfabrikker og lignende steder, hvor der findes lager af stofferne, samt ved falske og forfalskede recepter. Alt dette har man forudset, og forholdsregler herimod af forskellig art er indeholdt i de tre lovforslag.

I den forbindelse vil jeg gerne pege på, at jeg ikke i bemærkningerne til lovforslagene eller i betænkningen har set bestemmelser om, at enhver, der fremstiller, besidder, distribuerer eller sælger disse farlige stoffer, skal opbevare dem på betryggende måde under lås og slå, og at kun særligt autoriserede personer må have adgang til det sted, hvor stofferne opbevares. Men det er måske et af de spørgsmål, som vi nærmere kan drøfte med de sagkyndige i det kommende udvalg.

Jeg vil gerne slutte disse bemærkninger med at takke den højtærede minister for forslagene fremsættelse. Jeg er overbevist om, at en skærpelse på dette lovgivningsområde vil skabe tilfredshed i vide kredse, fordi forslagene gennemførelse vil betyde et langt skridt fremad i bekæmpelsen af et samfundsonde, som har mange ødelagte skæbner i sit kølvand. Jeg kan altså på mit partis vegne anbefale alle tre lovforslag til en hurtig og velvillig behandling.

Ladefoged: Ligesom den foregående taler, det ærede medlem hr. Mørk, vil jeg gerne sige tak, fordi indenrigs- og boligministeren har fremsat disse tre lovforslag. Der er sikkert også grund til at takke indenrigsministeriet, fordi man i 1950 nedsatte et sagkyndigt udvalg til at undersøge og klarlægge problemerne omkring de euforiserende stoffer, for de har jo både få gode og mange dårlige virkninger for hele vort samfund. Det er med stor interesse, jeg

har læst udvalgets betænkning. Man er straks klar over, at det har været et udvalg, der har vidst, hvad det skulle beskæftige sig med, og jeg synes, at det resultat, det er kommet til, er prisværdigt; det har gjort et grundigt studium, og det har igennem sin betænkning også anvist veje, ad hvilke man kunne gå for i nogen grad at komme disse onder til livs. Det samme har den højtærede minister sikkert fundet ud af, idet nemlig alle tre lovforslag i høj grad hviler på denne betænkning.

Der er jo mange mennesker, der ved at læse aviserne studser over, at man i vort lille, oplyste land kan finde forhold som dem, der råder i Nyhavn og på andre havnepladser; det er ofte ikke helt udramatiske skildringer, man får af de forhold, der der findes.

Det er også rigtigt, som det ærede medlem hr. Mørk nævnte, at vi i brugen af euforiserende stoffer ligger foran vore nabolande, men jeg vil dog have lov til at påstå, at man undertiden har haft indtrykket af, at der var endnu flere narkomaner eller eufomaner, hvad man nu vil kalde dem, end tilfældet er, i Danmark. Men ikke destomindre er det udmærket at komme ind på en lovgivning, hvorved man bliver i stand til at hjælpe både lægestanden og ofrene for de narkotiske midler. Ikke mindst lægestanden, som også har givet sin tilslutning til denne betænkning, og som er indforstået med lovforslagene, kan have gavn af de nye lovregler. Man forstår så vel, at en travlt optaget læge, der måske er overarbejdet i dagens gerning, og som bliver kaldt ud til et sent nattebesøg, i en mere eller mindre bevidst tilstand kan være udsat for den fristelse at benytte sig af et eller andet stimulerende. Selvom dette stimulerende stof er farligt, men viser sig at hjælpe i den øjeblikkelige tilstand, ja, så er det muligt, at han næste gang prøver det igen, og inden han ser sig om, går rouletten. I bemærkningerne er der også sagt en del om, at visse læger — jeg tror ikke, det er så mange, men nogle — ligger under for denne last, og det er da en given sag, at hvis de gør det, må de efterhånden komme til at se med andre øjne på de ofre for narkotika, som søger dem i en sen natte-time; muligvis kan det også være fristende